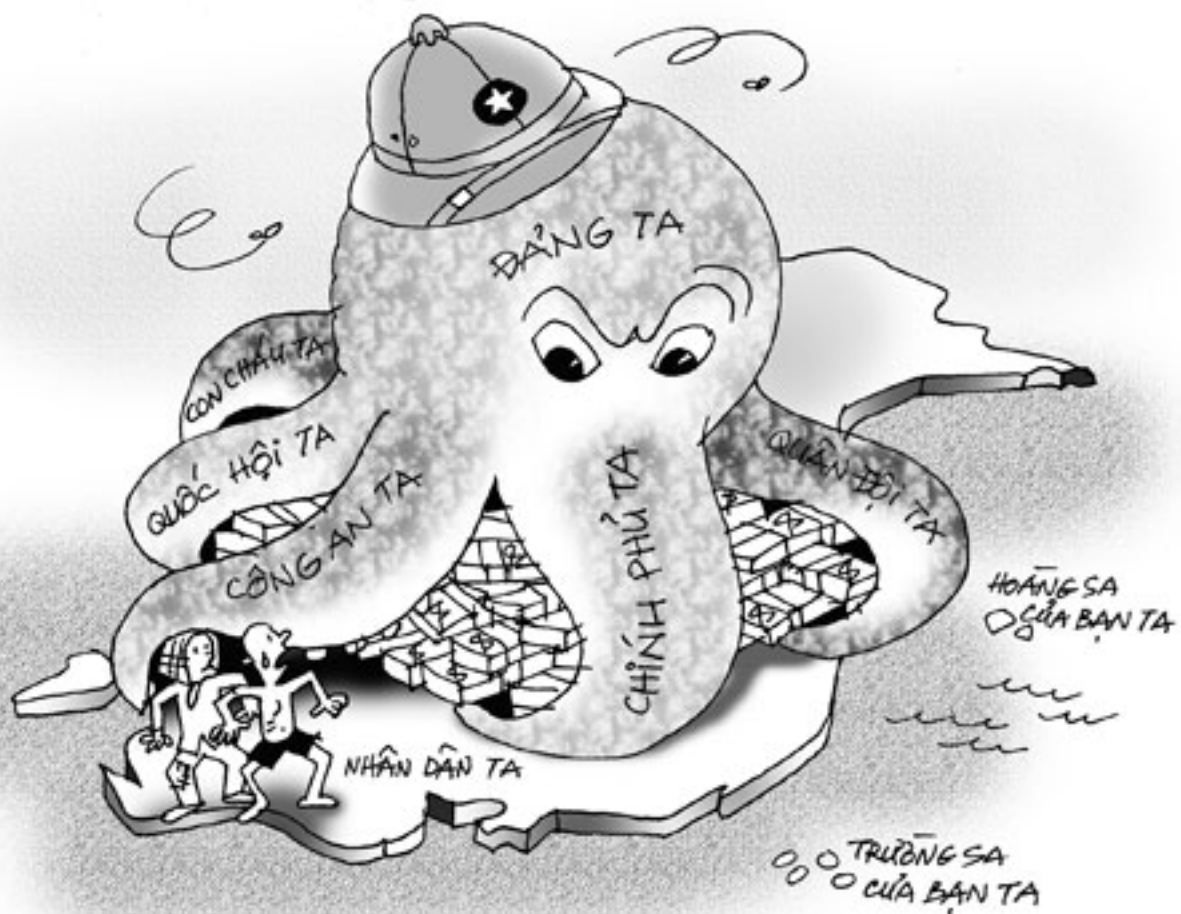

Khi đßc hßi vß “đàn ông,” nhà văn Phßm Thß Hoài (cßnén mßt tißng thß dài) đßp khß :

“Đàn ông Vißt Nam thßng thßa nhßn đàn bà Vißt Nam lßm đßc hßnh, ít nhßt là cái đßc chßu khó chßu thßng.

Song hß quên rßng, phßn lßn nhßng cái đßc đàn bà ßy, nhßt là đßc chßu khó và cß chßu thßng nßa, chß là cái khôn cßa cßnh khó. Các nhßn vßt nß cßa tôi bày tß rõ ràng khao khát đßc ít đßc hßnh đi mßt chút, đßc chia đßu đßc hßnh cho đàn ông gßnh bßt. Lßm đßng ông chßng vui vß xßch làn đi chß hß vß, thß là vßn minh rßi, nhßng cßng cho vß cái đßc hay lam hay làm thì ít ông chßu.”

Ôi, tßng gß chß tßt xßu cßa đàn ông (nói chung) và đàn ông Vißt Nam (nói riêng) thì e đßm đàn bà phßi cảm rßm cho tßi... chßt hay ngßc lßi. Không mßc mß gß mà tôi lßi xßa vô mßy chuyßn lßng nhßng (và bà rßn) cß đó. Nhßng riêng hai chß “cái làn” trong câu nói (“Lßm đßng ông chßng vui vß xßch làn đi chß ...”) cßa bà Phßm Thß Hoài thì khißn tôi bßn thßn, cß bußi!

Tranh: Bòo Huán

Nßm 1954, cái làn (cång nhiáu cái khßac: cái bßn lß, cái bßt, cái cßc, cái ô, cái mßi, cái thßißa...) đß theo chßn mß tßi di cß tß Bßc vßo Nam. Cåu cß chung sßng gißa cái bßn lß vßi cái bßn i, cái bßt vßi cái chßn, cái cßc vßi cái lß, cái ô vßi cái dß, cái mßi vßi cái vß, cái thßißa vßi cái mßm ... tuy khßng toßn hßo nhßng (tßng đßi) thußn thßo vß tßt đßp.

1954 - 1975: thßi gian, dßng nßn, đß xoßa nhßa mßi ngßn cßch gißa nhßng “cái” vßa kß. Rßi ra, ai cång bißt: cái mßn lß cái chßn, cái mßng cßn gßi lß cái mßn, cái phong bßi vßi vßi cái bao thß lß mßt, cái bßt lßa đß trß thßnh bßt lßa, cái hßn vß cái hun cång mßt nghßißa vß cång đß nhß nhau.

Cái làn, tßc thay, khßng cß đßc sß hßi nhßp đß dßng (vß lß làng) tßng tß. Bßn cßnh cái giß ny lßng mßu sßc, rßn chßc vß tußi tßn, cái làn đßn bßng mßy hay bßng cßi trßng tßi lßm: gißa nßa, quß mßa, pßp, bßp xßp, xßu xßi vß (thßng) hßi bßn thßu. Nß khßng thß sßnh vai, cång chß

Cái Làn

Tác Giả: Táng Năng Tián

Thứ Sáu, 15 Tháng 1 Năm 2010 09:37

---

cùng em, chung bác vái cuác đái. Cái làn do thá rát ít khi đi ra khái cáa, nó chá rát trong nhà vái mái tôi thôi.

Tôi thì khác. Tôi có sá xa nhà.

Thiên há rái nhà là táp ngay vào ngay khách sán, hay phòng ngá. Tôi thì không.

Tôi hay la cà đáu đáng xó chá, và ngá báng bái, nên thánh thoáng ván bá túm vào nháng nái táp trung

có tên gái bát đáu báng chá “trái”: trái tù, trái bánh, trái phác hái nhân phám, trái cái táo ...

Đái sáng tát cá nháng cái trái (thá tá) này đáu có mát điám chung bát bián là ... thiáu thán! Vì váy, tôi đi đán đâu là má già cùng vái cái làn lái phái láo đáo theo sau đán đó, đá thăm nuôi.Cho đán khi tháng

con láu lác đán nháng trái tá nán xa lác xa lá, ngoài biên giái quác gia, bà cá vái cái làn mái thôi xuát hián.

Tá nháng góc bá chân trái xa lá, mái khi ngoánh nhìn vá quê cũ, bao giá tôi cũng chá tháy trái chiáu ùn lên nháng khái mây tráng đác. Hình ánh quen thuác cáa má già cáng láng vái cái làn thác ăn náng trĩu trên tay

cá nhát nháa đán rái... mát hán, không biát tá bao giá.

Má tôi qua đái đã lâu. Ngá i đàn bà cuái cùng á mián Nam vào háu bán Thá Ká XX ván còn (thánh thoáng)

xách làn đã mát. Mái thá liên quan đán bà, tuáng cháng, cũng đáu đã trá thành há o. Váy mà chiáu qua (chát) nghe có ngá i nhác đán... cái làn. Sao không đáng mà bàng hoàng nhá má, nhá nhà, và nhá chán cũ quê xáa đán ráng ráng nác mát!

Đát di cá thá hai, tá Bác vào Nam khái sá vào năm 1975 án ào và ào ào hán trác. Nháng thá đác mang theo, đán vùng đát mái, cũng linh tinh và lánh kánh hán xáa: nón cái, dép râu, súng đán, bác Há, tem phiáu, sá gáo, cáa hàng ăn uáng quác doanh, bán khai lý lách, máu đán xin tình nguyán đi vùng kinh tá mái, trái cái táo, ông công an pháng, bà tá tráng dân phá, anh

Cái Làn

Tác Giả: Táng Năng Tián

Thứ Sáu, 15 Tháng 1 Năm 2010 09:37

---

công an khu vực, chủ trì công khai minh bạch, nghĩa vụ lao động, chi phí dịch vụ kinh doanh, chính sách cấp tín dụng công khai minh bạch, Chủ Nghĩa Mác Xít Lê Nin Nút Bách Chiếu Bách Thuận Vô Địch Muôn Năm ...

Tất cả đều rất mới mẻ, và (xem công) đề dĩa. Chủ riêng cái Tinh Thần Làm Chủ Tập Thể, được nhấc lên thông qua loa - đài là (nghe) có vẻ hơi hoà:

Đang ta
Nhà nước ta
Xã hội ta
Nhân dân ta
Quốc gia ta
Chính phủ ta
Bộ đội ta
Squad ta

Ngay phát ngôn của Bộ Ngoại Giao ta

So với cái “tôi” nhỏ bé, bình thường của những người thu nhập thấp, cái “ta” (thoạt nghe) có vẻ vạm vỡ, bao dung, và cao cả. Nó khiến người ta nghĩ ngay đến cái chung, đến sự liên đới, tính kết đoàn. Và « kết đoàn chúng ta là sức mạnh.”

Ý nghĩ tích cực này tiếp tục thay không ai nghĩ đến lúc nào, và cũng chẳng ai nghĩ đến lâu. Cuối cùng, vào ngày 22 tháng 12 năm 2008, nhà văn Đào Hiếu (qua BBC) đã thông tin lên tiếng như sau:

“Nếu cái đất nước giàu tài nguyên này, cái quê hương “rừng vàng biển bạc” này là của nhân dân, sao nhân dân nghèo khổ đến vậy?”

“Sao những chàng trai nông thôn chân lấm tay bùn vẫn nhà tranh vách đất?”

“Sao nháng cô gái quê phái lên thành phá bán thân?”

“Sao bác phu xích lô ván cáng láng đáp mái ngày, sao láp trá con nhà lao đáng phái nhá nhái má hái trong các khu chá xuát, các má than, các nhà máy chá bián hái sán, lâm sán, nông sán...chá đá kiám cháa đán mát trăm đô la mái tháng?”

“Sao nhân dân lao đáng ván phái chui rúc trong nháng căn nhà tái tàn chát háp?”

“Náu ráng là vàng, bián là bác thì vàng á đáu, bác đi đáu, mà mái lán làm đáng, xây cáu lái phái vay ván ODA, vay ván Ngân hàng Thá giái, Quá tián tá Thá giái... đá xáy ra nháng vá tham nháng nhác nhá PMU18, nhá vá cáu Văn Thánh, nhá vá PCI Nhát Bán...và hàng ngàn vá khác?”

“Náu đát náu c này là cáa nhân dân thì sao đáu má khai thác nhiáu nhá váy mà dân không giàu? mà Đáng lái giàu?”

“Náu đát náu c là cáa nhân dân sao lái chá có mát nhúm các táp đoàn tài phiát phát lên nhá kinh doanh ráng, bián, đát đai và lúa gáo... trong khi nhân dân thì bá cáp đát, ráng thì bá phá, thác lúa thì bá tháng lái ép giá, đáy nông dân vào kiáp sáng bán cùng?”

Còn nhiáu cái “sao” khác náa mà Đào Hiáu không đá thì giá đá giái báy, mát cách táng tán, báng giáy bút qua mát bài báo ngán nháng ván tháng đác dân Viát nói đán (tá lâu) trong câu chuyán hàng ngày:

- Sao Đáng (ta) sinh hoát cáy nhá mát chi bá cáa Đáng Cáng sán Táu váy cà?

- Sao Quác hái (ta) chá làm có mái mát mát viác là chuán phê mái quyát đánh cáa Đáng (ta) chá không bao giá phán ánh bát cá nguyán váng nào cáa nhân dân (ta) hát trán hát trái?

Cái Làn

Tác Giả: Táng Năng Tián

Thứ Sáu, 15 Tháng 1 Năm 2010 09:37

- Sao Bá đái (ta) chá có phán áng gì ráo trá c tình tráng lãnh thá bá xâm phám tráng trán nhá thá ?

- Sao Sá quán (ta) không có hoát đáng gì khác ngoài chuyán chuyán buôn láu, làm tián kiáu bào và làm đám chá viên cho Nhà nác?

- Sao nháng Ngái Phát ngôn cáa Bá Ngoái giao (ta) há cá má miáng ra là nói đái xoen xoét hay là chái ngay, chái bay, chái bián, chái pháng, chái phát, chái náng nác, chái bai bái, chái đáy đáy, chái quáy quáy, chái tuát luát, và các lác bác bá hát chuyán này đán chuyán ná ... nhá váy?

Nói tóm lái là sao nhà nác ta, đáng ta, chá đá ta, nhân dân ta lúc nào cũng khán nán, đáu giá, bác nhác, thái nát, nhách nhác ... đán thá ? Nháng ván nán này hián nay đã đác đát ra á kháp mái nái, và đáu đáu cũng nhán đác cá mát câu trá lái (gán lán) theo nhá kiáu nói cáa nhà văn Hoàng Ngác Hián:

- Cái nác mình nó thá !

Thá ná thá láo? Câu hái này đác nhà thá Hoàng Háng lý giái qua bài viát Tá Cách Tháng Hoa Đán Nhân Cách Viát, đác đác trên talawas hôm 18 tháng 3 năm 2009 nhá sau:

“Đá bù đáp lái cái quyán tá nhiên cáa mình bángán trá, cái tôi bán tìm mái cách trán tránh trách nhiám, và ‘nhán mát, nhán tay’ ăn cáp, thám chí ăn cáp mái khi ‘cái ta’ sá há ; nháng cách hay nhát, thác tá đã cháng tá hiáu quá nhát, là lán trán trong bóng ‘cái ta’, núp ngay đái danh nghĩa ‘cái ta’ mà ăn cáp, ăn cáp cáa chính ‘cái ta’ và cáa nháng ‘cái tôi’ khác yáu hán mình (vá thá thuát này, nêu gáng mát cách xuát sác chính là nháng vá có chác có quyán). Mác đá nhá hán nháng hát sác phá bián tá trên xuáng đái: khi không có đáu kián hoác cháa đá tâm đáa ăn cáp/ ăn cáp, ngái ta chán lái sáng ‘cha chung không ai khóc’, ‘mackeno’. Và mát trong nháng háu quá cáa viác ‘cái tôi’ phái ‘sáng chui’ áy là thói đáo đác giá lan tràn trong xã hái đán mác có lán trong mát hái tháo khoa hác, GS Phan Đán Diáu phái cay đáng nói ráng: sá giá đái đáng trá thành ‘bán sác dân tác’!”

Náu quá là giáo sá Phan Đán Diáu có nói nhá thá thì tôi e ráng ông đã nói trong mát lúc hái (bá) yáu lòng! Bán sác dân tác Viát ta không kém cái (đán) nhá thá, và cũng không phái lúc nào cũng á tình tráng thá đáng nhá váy.

Thám láng và tá tán, vô thác táp thá đã làm cái công viác đái lác và chuyán đái tá “ta” qua “tôi” (hoác qua “mình”) tá báy lâu nay. Sá háu đái danh tá « ta » đang đán bián mát trong ngôn ngữ hàng ngày, á Viát Nam. Nái đáy, ngá i dân (thái) không còn muán nói đán nháa nác ta, đáng ta, chá đá ta, bá đái ta, quác hái ta... náa. Cá nác đáu ... oái cái “ta” cáa “cách máng” lám rái!

Ngôn ngữ có nháp thá, và đái sáng (cáng nhá tuái thá) riêng cáa nó. Cái các, cái mán, cái mái, cái tháa, cái bút, cái hôn... sau khi vào Nam đã hái nháp và sáng thuán hoà nái vùng đát mái. Đái dáp râu, cái sá gáo, cái cáa hàng ăn uáng quác doanh, cái Chá Nghĩa Mác Xít Lê Nin Nít Bách Chián Bách Tháng Vô Đách Muôn Năm thì láng lá ... đi vào nghĩa đáa! Cái Tinh Thán Làm Chá Táp Thá (nghe tá tá là thá) cũng cùng chung sá phán.

Theo tác giá La Thành qua bài viát «Tính ‘Chính/ Ngáy’Cáa Quyán Lác Nhà Nác,» đác đác cá trên talawas vào ngày 15 tháng 3 năm 2009 thì nháng thuát ngữ “Đáng ta”, “Nhà nác ta”, “quân và dân ta”... chá là cách nói «vái đáng ý đánh đáng các thành phán trong há tháng chính trá cáa Đáng Cáng sán vái toàn thá quác dân và xã hái.” Ông xem đây chá là «mát phép ngáy bián vá lô-gích và mát sá tráng tráo vá hành xá».

Sá ngáy bián, và cách hành xá tráng tráo này, không còn đác ngá i Viát cháp nhán. Nác mình, dân tác mình ván còn đó (và sá còn hoái) nháng chá đá ta, đáng ta, quác hái ta ... thì e không còn (sáng) đác bao lâu náa. Đó là qui luát cáa sá tián hoá. Táng tá nhá chuyán cái làn thì đã tá trán nháng cái có âm hái giáng thì ván sáng vô tá, và sáng hán nhiên.

TNT